

Materiál je určený ako pomôcka pre miništrantov v rámci projektu „S Dominom do Ríma“.

Čakám niečo veľké¹

Liturgický rok

Čo je liturgický rok:

Liturgický rok je súhrn udalostí zo života Pána Ježiša, ktoré si pripomíname v liturgii počas každého roku. Hlboko prežívané tajomstvá Ježišovho života počas liturgického roku majú základný význam pre náš duchovný život. Počas roka sa snažíme s vierou, nádejou a láskou prežiť celé Kristovo tajomstvo.

Počas roka sledujeme tiež ľudí, svätcov, ktorí ukázali, akými rôznymi spôsobmi možno nasledovať Ježiša Krista.

Adventné obdobie

Doba čakania na príchod Pána Ježiša. Začína sa Prvou adventnou nedeľou.

Vianočné obdobie

Slávime v ňom tajomstvo narodenia Pána Ježiša. Začína sa Narodením Pána a vrcholí slávnosťou Zjavenia Pána.

Obdobie „Cez rok“ 1

Začína sa od sviatku Krstu Krista Pána a trvá do Popolcovej stredy.

Pôstne obdobie

Je to obdobie prípravy na Veľkú noc. V centre je utrpenie a smrť Pána Ježiša. Začína sa Popolcovou stredou a končí sa rannou omšou na Zelený štvrtok.

Veľkonočné obdobie

Je to obdobie radosti zo vzkrieseného Pána Ježiša. Začína sa Nedeľou Pánovho zmŕtvychvstania. Trvá 50 dní. Končí sa slávnosťou Zoslania Ducha Svätého.

Obdobie „Cez rok“ 2

Začína sa od pondelka po Zoslání Ducha Svätého a končí sa týždňom po nedeli Krista Kráľa.

Obdobia liturgického roku:

Advent a Vianoce

Latinské slovo *adventus* znamená príchod. Advent je teda obdobím prípravy na slávnosť Narodenia Pána. Súčasne nás upriamuje k očakávaniu Pánovho druhého príchodu na konci čias.

Adventné obdobie začína v predvečer Prvej adventnej nedele, obsahuje 4 nedele a končí sa v predvečer Božieho narodenia.

Počas Adventu sa slávia špeciálne sväté omše ku cti Panny Márie, nazvané roráty.

¹ Porov. LUSCOŇ Jozef. *Služba Bohu a ľuďom*, str. 48n.

V súčasnosti sa rorátne sväté omše slávia ešte pred svitaním a pri sviečkach, čo dodáva celej atmosfére tajomný nádych očakávania.

Je zvykom vyrábať **adventné vence**, ktoré symbolizujú nádej, život i spoločenstvo. Na adventnom venci sú 4 sviece, ktoré sa zapalujú postupne každú nedeľu.²

Vianoce sú **obdobím radosti** z narodenia Pána Ježiša. Vianočné obdobie začína v predvečer Božieho narodenia a končí nedeľou po Zjavení Pána, teda končí nedeľou Krstu Krista Pána. Na slávnosť Božieho narodenia sa slávi svätá omša v noci (nazývaná aj polnočná svätá omša), ďalej svätá omša na úsvite a svätá omša cez deň.

Na Slávnosť Zjavenia Pána (ľudovo Traja králi) si pripomíname zjavenie tajomstva spásy v Ježišovi Kristovi. V tento deň sa pri svätých omšiach **požehnáva voda**, do ktorej sa sype soľ, veriacim sa požehnávajú ich domy a vyhlasuje sa dátum Veľkej noci.

Je zvykom v kostole umiestňovať **jasličky**, ktoré pripomínajú dieťa-Ježiša, uložené v jasiach v Betleheme. Svoje príbytky ozdobujeme **vianočným stromčekom**, ktorý symbolizuje život. Je aj symbolom jednoty celej rodiny, ďakovaním za prežitý rok a prosbou o požehnanie. Odovzdávaním **darčiekov** sa snažíme pochopiť všetko, čo máme ako dar od Pána Boha.³

Latinčina

■ Naučiť sa modlitbu „Gloria“

Gloria in excelsis Deo et in terra pax hominibus bonae voluntatis. Laudamus te, benedicimus te, adoramus te, glorificamus te, gratias agimus tibi propter magnam gloriam tuam. Domine Deus, Rex caelestis, Deus Pater omnipotens. Domine Fili unigenite, Jesu Christe, Domine Deus, Agnus Dei, Filius Patris. Qui tollis peccata mundi, miserere nobis, qui tollis peccata mundi, suscipe deprecationem nostram. Qui sedes ad dexteram Patris, miserere nobis. Quoniam tu solus Sanctus, tu solus Dominus, tu solus Altissimus, Jesu Christe cum sancto Spiritu, in gloria Dei Patris.

Amen.

² Porov. NADOLSKI Boguslaw. *Liturgika (Liturgia a čas)*. str. 83-85.

³ Porov. NADOLSKI Boguslaw. *Liturgika (Liturgia a čas)*. str. 69-82.

Eucharistia a Zmierenie

Dominik pristupuje prvýkrát k svätému prijímaniu. Jeho príprava. Pokora a dané predsavzatie.

Malý Dominik bol už úplne pripravený, aby ho mohli pripustiť k svätému prijímaniu. Katechizmus už celý vedel spamäti. Mal istú i jasnú vedomosť o sviatostiach a horel túžbou prijať Sviatosť Oltárnu. Len jeho vek bol problémom. V tom okolí totiž bolo zvykom, že deti mohli pristúpiť k svätému prijímaniu až v dvanástich rokoch. Malý Dominik mal však len 7 rokov. Okrem toho bol tak malého vzrastu, že vyzeral ešte mladším, než akým skutočne bol, preto pán kaplán nevedel, či ho má pripustiť k svätému prijímaniu, alebo nie. Preto sa obrátil o radu k iným kňazom. Keď potom títo uvážili doterajšie naučené i ustálené vedomosti malého chlapca i jeho vreľú túžbu mať účasť na nebeskej hostine, dali mu dovoľenie.

Kto by dokázal opísať nebeskú radosť tohto malého dieťaťa, keď sa dozvedel túto radostnú zvesť. Ponáhľal sa domov celý oduševnený aby porozprával o svojom šťastí. Šťasti sa modlil, šťastie zasa čítal. Pred začiatkom svätej omše i po jej skončení, dlho býval v kostole a bývalo na ňom vidieť, ako by jeho duša tancovala s anjelmi. V predvečer svojho prvého svätého prijímania pristúpil k svojej drahej mamičke a hovoril k nej: „Milá mamička, zajtra pôjdem k svätému prijímaniu. Odpusť mi preto všetky moje pohoršenia, ktoré som dal. Sľubujem, že sa polepším, v škole budem pozorným, budem zároveň poslušným i učenívým.“ Keď toto hovoril, bol dojatý až k plači. I jeho matka, ktorej vždy bol len potešením, bola natoľko dojatá, že len s veľkou námahou mohla potlačiť svoje pohnutie. „Bud' spokojný, môj milý synáčik“ - hovorila mu. „Všetko ti odpú-

šťam. Modli sa k Pánu Bohu, aby si len vždy zostal dobrým, modli sa za svojho drahého otca, i za mňa!“

V deň prvého prijímania vstal malý Dominik včasráno, obliekol sa do svojich najkrajších šiat a odišiel do kostola. Ten však bol ešte zatvorený. Kľakol si teda - ako vždy robieval - na chrámové schody a modlil sa, dokiaľ neprišli druhé deti, a neotvorili kostolné dvere. Vypovedanie detí, príprava k svätému prijímaniu, sväté prijímanie a vzdávanie vďaka trvalo skoro päť hodín. Malý Dominik prvý prišiel do chrámu a posledný odchádzal. V tú dobu nevedel, či je v nebi či na zemi.

Tento deň bol začiatkom alebo lepšie povedané pokračovaním života, z akého si môže vziať príklad každý kresťan. Keď aj po rokoch rozprával o svojom prvom svätom prijímaní, tvár mu žiarila šťastím a radosťou. „Ach“, - hovorieval - „to bol najkrajší deň môjho života!“

Do jednej svojej modlitebnej knižočky - ktorú veľmi chránil, neukázal ju ani svojim druhom -, napísal si viac predsavzatí a tieto si potom často čítaval:

Moje predsavzatia a dobré úmysly, ktoré som ja, Dominik Savio, urobil roku 1849 pri prvom svätom prijímaní v siedmom roku svojho života:

1. Často pristúpim k sviatosti pokánia a len potom pristúpim k svätému prijímaniu, keď mi to dovoľí duchovný otec.
2. Nedele a sviatky budem svätiť.
3. Nech sú mojimi priateľmi Ježiš a Mária.
4. Radšej nech zomriem, než by som mal zhrešiť!

Tieto dobré úmysly, ktoré si často čítaval, boli jeho vodcovskými hviezdami vo všetkom konaní až do konca jeho života.